

Excursiunea Societății Politecnice în Muscel

După anul trecut, bogat în excursiuni mari, frumoase și interesante, a urmat, pentru Societatea Politecnică, anul acesta, cu totul sărac în asemenea mijloace de întinderea cunoștințelor, de cunoașterea țării, de recreațiune! Și cu toate acestea cameii sunt aceiași; Comisiunea de excursiune a făcut și anul acesta toate sforțările pentru organizarea de excursiuni destul de interesante, fără însă a le putea realiza!

S'a trimes în Mai trecut o circulară pentru o excursiune la Porțile de fer și la Cazane. Câte lucruri nu erau de văzut acolo și câți dintre membrii Societății noastre nu le-au văzut! Vine lume de prin Europa, vine și din America să vadă pozițiunile admirabile de pe acolo; vine să vadă urmele șoselelor romane dealungul Dunării, urmele podului lui Traian și ale cetății lui Sever; vin ingineri să vadă lucrările de la Porțile de fer; mulți din congresiștii veniți aci pentru petrol nu au părăsit țara până nu au trecut și pe acolo. Ei bine, cu toate acestea, Românii noștrii stau la o noapte depărtare de ele; li se fac înlesniri de transport și întreținere, și totuși nu se pot convinge că *trebuie* să le vadă. Comisiunea de Excursiuni angajase atunci un vapor al Societății Austriace Danubiene, pentru a purta pe acolo pe excursioniști, când colo nu se înscriu ca aderenți nici atâția încât să poată umple bine o simplă barcă fără cârmă, mânată de un singur lopătar! Și cari să fie motivele cari au făcut ca excursiunea să nu se facă? La această întrebare e greu de răspuns. Cel mult totul se poate atribui indiferenței: «ce o fi și dacă n'oi vedeà și toate astea»!! Pretexte însă am auzit destule. Unii spuneau că «e departe» pe când, când e să plece în străinătate, îi vezi par'că stă să sboare; alții spuneau că se pierde o noapte sau două în tren, când Dumnezeu știe câte nopți nu au pierdut fără să se deplaseze nici 10 metri; alții că e mult 30 sau 50 lei pentru o excursiune, când câteva

sute date în o seară nu e nimica; alții că au mai văzut lucrurile acelea, când nu se plictisesc să vază în toate zilele și ani dearândul, aceiași patru pereți ai biuroului în care lucrează; alții că nu merg dacă nu se admite și familiile lor, pe când pe alții, îi auzi zicând în gura mare că nu înțeleg ca și la excursii tehnice să se găsească tot în sânul familiilor lor! Și încă multe altele de felul acestora!

Se anunțase pentru luna Iunie o excursiune în Transilvania, care părea că o să aibă o soartă mai bună; împrejurări neprevăzute însă, și pe care le-a simțit oricine s'a gândit puțin, au făcut ca această excursiune să nu se mai poată face. Ea a fost transformată atunci în alta prin județul Gorj, pe unde erau multe de văzut. Deși această excursiune eră destul de interesantă — probă că trei sferturi din cei înscriși mai văzuseră cel puțin încă odată acele localități —, totuși nu s'a putut realiza numărul aderenților fiind prea mic.

Cu modul acesta perioada de primăvară a excursiunilor a trecut. Pentru toamnă fusese vorba de o excursiune la Constanța; Congresul petrolifer însă și Manevrele regale au ocupat tot timpul inginerilor portului, astfel încât nu s'a putut organiza această excursiune. După propunerea colegului nostru, D-l *D. Dima* se anunță în fine o excursiune prin județul Muscel până la Dâmbovicioara, pentru ziua de 30 Septembrie. Soarta ce așteptă această excursiune nu era alta decât ca și a celor precedente: contramandarea. În adevăr, în ziua de 28 Septembrie văd pe D-l Casier al Societății, D-l *G. Popescu*, oprindu-mă pe Calea Victoriei și spunându-mi să mă duc la Societate să fac o circulară prin care să se anunțe că excursiunea nu se mai face. Am întrebat atunci câți sunt înscriși, și mi s'a răspuns că în afară de noi mai e D-l *A. Arsenescu* și D-l *D. Dima*, care organizează această excursiune. Am răspuns atunci că suntem destui pentru o trăsură, că eu unul nu mai iscălesc o circulară de contramandare, și că propun ca să o facem chiar numai noi patru, dacă până la termen nu se mai înscrie nimeni. Și astfel excursiunea s'a făcut, a răușit perfect din toate punctele de vedere, și nu a provocat nemulțumiri decât numai acelor care, neluând parte la dânsa, au auzit apoi despre deplinul ei succes; timpul a fost peste tot admirabil; organizarea datorită D-lui *D. Dima*, fără nici un cusur; în plus în tot timpul a domnit

între excursioniști o intimitate și o veselie cum rareori se poate vedea!

Conform programului, plecarea s'a făcut în seara zilei de 29 Septembrie cu trenul 173, în un vagon pe care Direcția Căilor Ferate a binevoit a'l pune exclusiv la dispoziția membrilor Societății. Au plecat din București D-nii: *A. Arsenescu*, *C. Grigorescu* cu D-na, *G. Murgoci*, *G. Popescu*, *E. Ștefănescu*, *I. Teodor* și subsemnatul.

De și din cauza unui accident ce se întâmplase pe linia Golești-Câmpulung, trenul nu a sosit în această din urmă stație decât la ora 2 noaptea, totuși povestirile cu totul interesante ale D-lui *G. Murgoci* despre excursiunile sale prin America, au făcut ca nici să nu știm când a trecut timpul până am sosit în Câmpulung. Ajunși aci ne-am dus la oțelul la care D-l *D. Dima* ne reținuse camere.

A doua zi dimineață ducându-ne ca să luăm cafeaua, am întâlnit pe D-l Contra amiral *V. Urseanu*, care venise mai dinainte spre a lua parte la excursiune, așa că în definitiv excursiunea s'a început cu 10 persoane. La ora 7¹/₂ am plecat din Câmpulung în trei trăsură, luând cu noi și doi lăutari.

În drum ne-am oprit la casele d-lui Țuțuianu, unde ni s'a oferit câte un pahar cu lapte. Aci am văzut ceva care merită să fie menționat și anume pe un bătrân de peste 90 ani, vesel și vioi, tatăl d-lui Țuțuianu, a cărui descendență numără 121 persoane! Pe un tablou se găsește fotografiat dânsul, cu nevasta, copiii, gineri, nurori, nepoți, nepoate, strănepoți și strănepoate, în număr de 90 persoane în total, din cei 121! Multe reviste străine dau ca rarități tablouri de familie cu 50 descendenți; un tablou ca acesta însă reprodus prin ele, ar constitui o adevărată minune.

De aci ne-am dus la Mănăstirea Nămăeștilor, unde am stat puțin la slujba bisericească și unde la plecare ni s'au dat obișnuitele onoruri: dulceața și cafeaua. Biserica este săpată în ostâncă deasupra văii Nămăeștilor, și se spune că acolo eră înainte o grotă în care primii creștini persecutați de barbari veneau de își făceau rugăciunile lor.

Dela Nămăești ne-am întors la șoseaua Câmpulung-Rucăr, am înconjurat dealul Mateiașilor, până am dat în valea Dâmboviței, unde se desfășoară înaintea ochilor o pozițiune din cele

mai splendide, una din frumusețile naturii, și unde excursioniștii s'au oprit puțin pentru a o putea admira. Aci șoseaua dă în valea Dâmboviței, care se vede la o adâncime destul de mare, șerpuiind între două dealuri, înalte și pline de verdeață. În această regiune își alesese și M. S. Regele locul în care să-și facă stațiunea de vară, înainte de a se lua deciziunea pentru Sinaia.

Mergând mai înainte ne-am oprit de am vizitat fabricile de var ale d-lui *D. Dima*, situate în marginea șoselei, după care am continuat drumul până la Dragoslavele, unde ne-am oprit la vila D-Sale. Aci ni s'a oferit o mică gustare.

Vila D-lui D. Dima.

După ce caii s'au odihnit puțin, am plecat spre Rucăr și Dâmbovicioara. Această din urmă localitate este acum mult mai ușor de vizitat, din cauza unei șosele care s'a construit dela șoseaua Rucăr-Giuvala, din punctul zis Podul Dâmboviței, până la peșteră, așa că se poate merge până acolo cu trăsurile, sau pe jos. În schimb însă, și mai ales pe defileul Dâmbovicioarei, aceste lucrări de înlesnire a vizitării peșterii au luat puțin din

farmecul de altă dată al drumului până acolo, care se făcea numai călare, pe poteci întrerupte, prin apă din piatră în piatră când pe un mal, când pe un altul, și când poticneala unui cal mai puneă sângele în mișcare, pe când acum singura emoțiune ce am simțit'o a fost numai aceea când, în urma noastră, în partea unde defileul eră mai îngust, *șoferul* Ministerului de Lucrări Publice ce conduceă un automobil, în care se găseă și, camaradul nostru d-l Inginer Orghidan, scoteă strigăteperate că nu intrăm cu trăsurile în apă, ca să poată continua drumul către peșteră! A fost o surprindere pentru noi când în loc de a vedea pe acolo ca altădată sburând și cântând păsărele, să vedem sburând și țipând automobilele, de care fugisem din București! Mă așteptam atunci că intrând în peștera Dâmbovicioarei să gădesc vre-un gramofon cântând cunoscutele versuri:

Peșteră posomorâtă!
Mare, umedă, tăcută!
Ai fi bună în București,
Ca să servi de pușcărie,
Hoților care sfășie
Pieptul țării Românești.

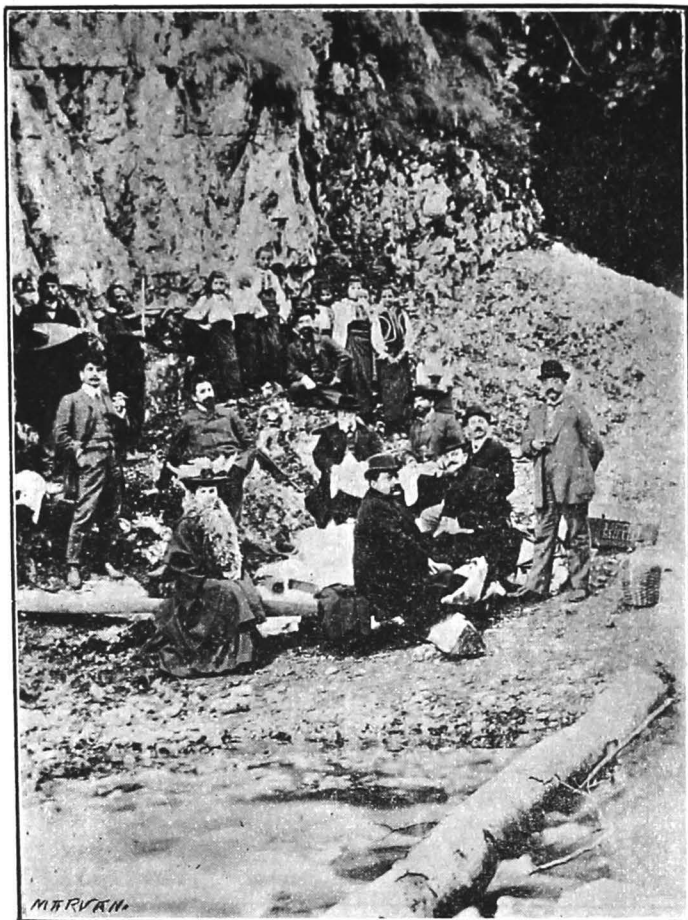
Lucrul nu eră făcut încă, progresul nu ajunsese până acolo! Am găsit'o tot ca acum 15 ani, când am fost pentru prima oară la dânsa, cu potecile mai bătătorite însă, cu stalactitele și stalagmitele mai stricate, și cu inscripțiuni mult mai numeroase ale celebrilor vizitatori ai ei!

Vizitarea peșterii a durat aproape o oră. Timpul admirabil din acea zi, a permis la mulți să viziteze peștera fără a'și lua paltoanele. D. G. *Murgoci* ne-a povestit atunci istoricul geologic al ei.

După terminarea vizitării peșterii ne-am dus ceva mai sus pe Dâmbovicioara, pe malul ei, și ne-am așezat la masă.

Aci am stat peste o oră. Liniștea văii nu ereă întreruptă decât de freamătul frunzelor și murmurul Dâmbovicioarei; de glumele ce se spuneau și râsetele ce le provocau, de cântecele lăutarilor. Aceștia, după ce au epuizat toate cântecele locale, au cântat și altele naționale și străine, printre care cântecul mutei din America, a provocat o ilaritate generală cum rareori se vede.

Dupa terminarea mesei, unii din excursioniști au plecat pe jos înapoi spre defileul Dâmbovicioarei, unii mergând chiar până la șoseaua principală la Podul Dâmboviței. Mersul în trăsură este prea repede, ca cineva să poată vedea bine toate particularitățile văii, numai mergând pe jos, stând din distanță în distanță pe loc, și uitându-te de jur împrejur îți poți da bine seama de toate frumusețile ce se ascund în acest defileu.

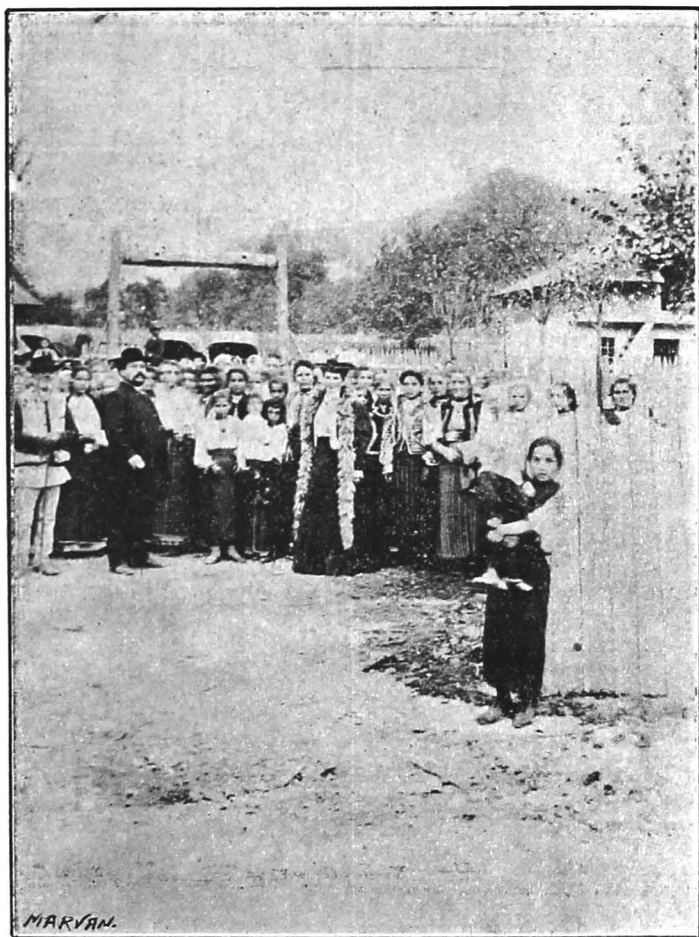

La masă.

După vizitarea acestor localități ne-am întors la Dragoslavele, unde am ajuns ceva înainte de înserate. Ne-am dus mai întâi la hora satului, unde am putut vedea diferite costume

naționale de prin împrejurimi. Aci D-l Inginer G. Popescu a scos mai multe fotografii, pe care le reproducem aci.

O parte din excursioniști însoțiți de D-l *D. Dima* au vizitat localitatea. D-sa ne-a spus atunci că are intenția să facă în această localitate o stațiune climaterică, că D-sa a început prin a-și construi o vilă și că va mai construi 3 în anul

La horă.

viitor. D-sa ne-a spus apoi că ar dori, ca c asemenea vilă, în care să vină să se repauzeze membrii Societății Politecnice ce nu dispun de mijloace suficiente, să se construiască în acea localitate, și că regretă că nefiind bogat nu poate construi cu pro-

priile sale mijloace o asemenea vilă, pe care să o ofere Societății Politecnice, ca semn de dragoste ce i'o poartă. Adaogă însă că este în măsură să pună gratis la dispozițiune un loc, și toate materialele necesare construcțiunii ca : piatră, nisip, cărămidă, lemn, var, Societatea neavând să plătească decât manopera. D-l Casier

La horă.

G. Popescu și-a luat însărcinarea de a aduce această chestiune în desbaterea Comitetului.

Seara ne-am întrunit în vila D-lui D. Dima, la o masă oferită de D-șsa și la care se mai invitase Primarul și Invăță-

torul Comunei, precum și alte persoane notabile din localitate. În tot timpul mesei, care a durat peste 3 ore, a domnit cea mai mare cordialitate și veselie.

La șampanie D-l *C. Grigorescu* începe seria toasturilor exprimându-și via satisfacțiune pentru reușita excursiunii și mulțumind D-lui *D. Dima* pentru ospitalitatea acordată. Ridică paharul în sănătatea D-lui *D. Dima*.

D-l *I. Teodor* toastează pentru D-l Contra Amiral *Urseanu*, care de și pare bătrân pentru noi, are o inimă și o viață la care ar râvni mulți din tinerii noștri.

D-l *G. Popescu*, în numele Societății, ridică un toast în sănătatea D-lui *D. Dima*, care nu a sacrificat nimic pentru ca această excursiune să aibă un succes cu totul neașteptat. Regretă însă că au venit prea puțini membrii.

D-l *V. Urseanu* mulțumește D-lui *Teodor*, și spune că atât cât va trăi va face excursiuni, căci ele sunt instructive, și dătătoare de viață.

D-l *G. Murgoci* își exprimă satisfacțiunea că se află între ingineri, cari știu să prețuiască viața, și cari când au orele libere, nu se închid prin clubul sau la jocuri de cărți, ci caută adevăratele plăceri în admirarea naturii, în camaraderie. Ridică paharul în sănătatea membrilor Societății Politecnice. Mulțumește și D-lui *Dima*.

D-l *Dima* răspunde tuturilor, exprimându-și mulțumirea că excursiunea s'a putut face și cu atâți membri. Asigură pe membrii de dragostea ce o poartă Societății Politecnice și închină pentru prosperitatea ei.

D-l *Teodor* toastează pentru locuitorii Dragoslavelor reprezentați aci prin Primarul lor, și pentru D-l Invățător, urându-i succes în frumoasa misiune ce o are pentru luminarea poporului.

D-l *Invățător* îi răspunde, exprimându-și satisfacțiunea că se află într'un cerc de oameni culți, de la cari sătenii au totdeauna de profitat. Arată dragostea pe care o are D-l *Dima* pentru acea comună, și își exprimă dorința ca Societatea Politecnică să accepte propunerea D-lui *D. Dima*, căci aceasta ar fi cea mai deosebită onoare la care s'ar putea aștepta comuna. Toastează pentru Societatea Politecnică.

Mai toastează D-l *I. Ionescu* pentru D-l *G. Murgoci*, rugân-

du-l să primească a fi membru al Societății; D-l *E. Ștefănescu*, etc.

După masă s'a vorbit despre o mulțime de chestiuni științifice ca telegrafia fără sârmă, microscopul, etc., s'au făcut glume, iar D-l *Dima* a făcut o mulțime de jocuri de societate și de prestiditație, care a pus în uimire toată asistența.

Pe la orele 11^{1/2} noaptea am plecat la Câmpulung, ducându-ne direct la gară în vagoanele ce ni se pusese la dispozițiune, cu cari am plecat Luni dimineața.

Astfel s'a terminat această excursiune, unică în felul ei din cele făcute până în prezent de Societatea noastră, și realizată numai pe credința în principiul: „*voește și vei putea*“.

I. Ionescu

Secretarul Societății Politecnice.